

■ «Ο Κανόνας τῆς κλεισιᾶς...»

Μετάνοια στὴν πράξη*

«Κοίταξε, ἀδελφέ μου, εἶσαι σὰν κι ἐμένα...»

Τώρα θὰ σᾶς πῶ γιὰ τὴν Μετάνοια, πῶς τὴν ἔκανε ἕνας ἥρωας τῆς Ἐπαναστάσεως, πῶς μάθαινε στοὺς ἀνθρώπους τὴν Μετάνοια.

Τὸν λένε Μακρυγιάννη.

Γιὰ νὰ δεῖτε πῶς αὐτοὶ οἱ ἅγιοι ἄνθρωποι ξέρανε. **Γ**ιατὶ διδάσκονταν ἀπὸ τοὺς Πατέρες καὶ ἀπὸ τὴν Ἁγία Ἐκκλησία μὲ τοὺς Κανόνες ποὺ τοὺς ἔβαζε –γιατὶ αὐτοὶ ἐξωμολογοῦντο.

Καὶ πῶς δίδασκαν καὶ τοὺς ἄλλους, τοὺς νέους ἀνθρώπους.

Τὸν Μακρυγιάννη... τί νὰ τὸν κάνουμε;... σοῦ λέει: «**Π**ρέπει νὰ τοῦ δώσουμε μιὰ σύνταξη». **Λ**έει αὐτός: «**Δ**ῶστε τὴν σύνταξή μου στὶς χῆρες τῶν Ἀγωνιστῶν, γιατί οἱ χῆρες δὲν ἔχουν ἄντρες νὰ τὶς περιποιηθοῦν. **Ἐ**νῶ, ἐγὼ μπορῶ νὰ δουλέψω, νὰ φυτέψω κάτι καὶ νὰ ζήσω τὴν οἰκογένειά μου».

Γιὰ νὰ τὸν τιμήσουνε τὸν ἔκαναν Ἀρχηγὸ τῆς Ἀστυνομίας τῆς Ἀθήνας. **Α**ὐτὸς ἦταν ὑπεύθυνος γιὰ τὶς κλοπές.

* * *

Μίαν ἡμέρα, σ' ἕνα παζάρι ἕνα Σάββατο, τὸν καλοῦνε, καὶ τοῦ λένε, ἔλα, πιάσαμε ἕναν κλέφτη. **Π**άει λοιπόν...

Προσέξτε τώρα, αὐτὰ εἶναι φοβερὰ, ποιὸς τοὺς τά 'μαθε; **Ἡ** Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ποὺ τὴν εἶχαν ἀπὸ τοὺς γονεῖς τους καὶ ἀπὸ τὸ Βάπτισμά τους καὶ ἀπὸ τὴν Ἁγία Ἐκκλησία.

Τοῦ λέει τοῦ κλέφτη:

– **Ἐ**κλεψες;

– **Ἦ**χι, λέει αὐτός.

– **Β**ρέ, πές το μὲ τὸ καλὸ γιὰ νὰ μὴ σὲ δεῖρω καὶ τὸ πείς μὲ τὸ ζόρι.

– **Ἦ**χι, λέει, δὲν ἔκλεψα.

– Πές το με τὸ καλό, θὰ σὲ δεῖρω καὶ θὰ σὲ γυρίσω ἀνάποδα καὶ θὰ φανεῖ ἢ φουστανέλα. **Π**ές ποῦ τὰ ἴχεις τὰ λεφτά.

– Ἄκουσε, λέει, θὰ στὸ πῶ. **Ν**αί. Ἔκλεψα.

– Ποῦ τὰ ἴχεις τὰ λεφτά;

– **Ν**ά, λέει. **Τ**ὰ ἔβγαλε καὶ τοῦ τ' ἄφησε.

– Ἐντάξει, τοῦ λέει. **Θ**έλεις ὥρὲ νὰ σὲ σώσω καὶ νὰ μὴν ξανακλέψεις ποτέ;

– **Θ**έλω, τοῦ λέει.

– **Ε**ΛΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ.

Δὲν τὸν πῆγε στὴν φυλακὴ, τὸν πῆρε στὸ σπίτι του. **Π**όσα παιδιὰ εἶχε; **Δ**ώδεκα!

– **Β**άλε, γυναίκα, νὰ φᾶμε.

Καὶ ἦταν ἓνα τραπέζι μεγάλο καὶ καθόταν αὐτὸς στὴν ἀρχή, ἡ γυναίκα ἀπέναντι, εἶχε 6 παιδιά ἀπὸ ἄδω, ἕξι ἀπὸ ἑκεῖ.

Τοῦ λέει τοῦ ἑνός:

– **Σ**ήκω ἀπὸ ἐκεῖ.

Τὸν βάζει αὐτὸν στὰ δεξιὰ του. **Ἔ**τι εἶχανε ἔφαγε. **Β**άζει ἓνα παιδί ὁ Μακρυγιάννης ὄρθιο καὶ τοῦ λέει:

– Ἔση ὦρα τρῶμε θὰ λές: **ΚΥΡΙΕ, ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ.**

Δὲν μιλοῦσαν. Ἔλεγαν τὴν εὐχὴ τοῦ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως, **Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με.**

– **Τ**ὴν συγχώρεση τὴν πῆρες, ἀλλὰ τὸν Κανόνα θὰ τὸν κάνεις. **Κ**άθε Σάββατο θὰ σὲ πηγαίνω στὸ παζάρι, γιὰ τρία Σάββατα. **Θ**ὰ σοῦ κρεμάσω μιὰ ταμπέλα ἐδῶ ποῦ θὰ λέει «εἶμαι κλέφτης, συγχωρέστε με ἀδελφοί» καὶ θὰ σὲ περνᾶω ἀπὸ τὸ παζάρι νὰ σὲ βλέπει ὁ κόσμος νὰ σὲ δεῖρει καὶ νὰ σὲ φτύνει. **Τ**ὸ Σάββατο τὸ βράδυ σπίτι μου θὰ πλένεσαι, μιὰ βδομάδα θὰ τρῶς καὶ θὰ πίνεις μαζί μου καὶ τὸ ἄλλο Σάββατο ξανὰ καὶ τὸ ἄλλο Σάββατο ξανὰ.

Δηλαδή προσέξτε. **Β**ρῆκε καὶ τὸν φιλανθρωπικὸ τὸν τρόπο, καὶ νὰ ἀποκαταστήσει τὸ δίκιο – ἔδωσε τὰ λεφτὰ τὸ ἄλλο Σάββατο σὲ αὐτὸν ποῦ τοῦ τὰ εἶχε κλέψει, ἀλλὰ τὸν πῆρε στὸ σπίτι του. **Δ**ὲν φοβήθηκε. **Τ**ὸν πῆρε στὸ σπίτι του τὸν κλέφτη γιὰ νὰ τοῦ πεῖ: «κοίταξε, ἀδελφέ μου, εἶσαι σὰν κι ἐμένα. **Εἶ**σαι σὰν κι ἐμένα, σ' ἀγαπᾶω, σὲ ἔχω σὰν τὰ μάτια μου, ἀλλὰ τὸν Κανόνα τῆς κλεψιᾶς πρέπει νὰ τὸν κάνεις».

* * *

Περάσαν 20 χρόνια. **Γ**έρος ὁ Μακρυγιάννης, τὸν στείλανε νὰ κάνει μιὰ ἐπίσκεψη στὸ Ναύπλιο. **Κ**αὶ πάει ἓνας κύριος πενηντάρης καὶ τοῦ λέει:

- Θέλετε νὰ ἔλθετε σπίτι μου νὰ σᾶς περιποιηθῶ;
- Ὁὐὰ ἴρθῶ τοῦ λέει.

Πάει στὸ σπίτι τοῦ ἀνθρώπου καὶ βλέπει ἓνα τραπέζι μὲ ἑπτὰ παιδιὰ. Καὶ εἶχε στὴν γωνία ἓνα κι ἔλεγε ΚΥΡΙΕ, ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ.

- Ποιὸς εἶσαι ἐσύ; τὸν ρωτᾷ.

- ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΚΛΕΦΤΗΣ ΠΟΥ ΜΕ ΕΣΩΣΕΣ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ κλέφτης ποὺ μὲ πῆρες καὶ δίδαξες. Μὲ πῆρες στὸ σπίτι σου καὶ ἔμαθα πῶς τρῶνε καὶ προσεύχονται. Καὶ μὲ ἔκανες νὰ μάθω, ὅτι πρέπει νὰ ἔχω τὴν τίμια δουλειὰ μὲ τὰ χεράκια μου. Καὶ ἦλθα ἐδῶ σὲ αὐτὴν τὴν πόλη καὶ πῆρα ἀπὸ ἐσένα αὐτὴν τὴν ὁδηγία καὶ πῆρα κι ἐγὼ ἓνα μικρὸ περιβολάκι καὶ ζῶ τὴν οἰκογένειά μου. Καὶ ἔχω ἑπτὰ παιδάκια καὶ ἐπειδὴ εἶδα πῶς ἔβαζες ἓνα παιδί σου νὰ προσεύχεται, βάζω κι ἐγὼ τὸ παιδί μου καὶ προσεύχεται καὶ λέει: ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ ΤΟΝ ΑΜΑΡΤΩΛΟ...

(*) Περιοδ. «Φίλοι Φυλακισμένων», ἀριθμ. 22 / Χειμῶνας 2021-2022, σελ. 18-19. Τοῦ π. Εὐαγγέλου Παπανικολάου, Ἱατροῦ, Θεολόγου. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.

